

NARODNI LIST

Glasiło narodne stranke za Štajersko.

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljatve (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Graška cesta št. 1.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Vabilo na kmečki shod, ki se vrši v nedeljo, dne 23. avgusta ob 11. uri dopoldne v „Narodnem domu“ v Ptuj. Na dnevnem redu je razgovor vsled suše in o državni podpori ter o drugih važnih gospodarskih in političnih vprašanjih. — Shoda se udeležita poslanca dr. Ploj in dr. Jurtela. Kmetje, vsi na shod!

Odbor polit. društva „Pozor“.

Narodnopolitičen dnevnik v Celju.

Da bi se za štajerske Slovence ustanovil dnevnik z odločno narodnim programom, ni nova misel. Letošnje leto se je novoustanovljena književna zadruga „narodna založba v Celju“ resno oprijela tega načrta in danes prihajamo pred slovensko javnost že s pozivom, da se nemudoma izjavi, ali hoče pripomoči k ustanovitvi vsak dan izhajajočega narodnega časnika v Celju.

Ker se mora podjetje postaviti na zdravo podlago, moramo resno premisliti, ali je list mogoč ali ne. Ker so z listom zvezani veliki stroški in sicer ne le denarne ampak tudi duševne žrtve, se narodna založba seveda ne bode k važnemu koraku odločila, dokler ni obstoj lista v obeh ozirih zagotovljen. Kolikor razmere poznamo, imamo na razpolago čile moči, ki bi bile pripravljene posvetiti svoje znanje in svoje delo v službo narodne stvari. Saj bi pomenil dobro urejen in utrjen dnevnik za štajerske Slovence velikanski napredek. Dober dnevnik bode tako mogočno

orožje slovenstva na Spodnjem Štajerskem, da se Nemci v tem oziru z nami niti meriti ne bodo mogli.

Ravno tako važna je pa gmotna stran lista. Samoobsebi se razume, da nam je iskati v prvi vrsti oporo v zanesljivih naročnikih. Zato moramo že sedaj vedeti, kdo se zaveže list vsaj prvo leto redno prejemati in plačevati naročnino v visokosti naročnine dnevnika „Sl. Naroda“, letnih 25 K. Razposlali smo svojim zaupnikom že te dni nabiralne pole za naročnike. Tem potom pa še posebej pozivamo vse prijatelje, da pri vseh znanjih narodnjakih pojasnijo naše načrte in nabirajo obvezne izjave naročnikov za leto 1909. Na podlagi teh podatkov bode odločeval v nekaj tednih zaupni zbor vseh narodnjakov, ki se za stvar zanimajo, ali bode mogoče z izdajanjem lista pričeti ali ne. Upamo torej, da nas naši prijatelji razumejo in da bodo zastavili vse svoje moči, da zberejo potrebne izjave ter nam jih v najkrajšem času upošljejo.

Samo ob sebi se razume, da treba za izdajanje dnevnika že vnaprej precej glavnice, predno se more z naročnino razpolagati. Zato bode naše narodno občinstvo pač izprevidelo, da je ravno sedaj potrebno, da se „narodna založba v Celju“ z uplačanimi znatnimi zadrugami deleži utrdi. Dovolimo si torej opozoriti narodne kroge, zlasti denarne zavode, da je že iz tega vzroka zaslužno narodno delo, ne odlašati s pristopom k naši velevažni zadrugi narodni založbi.

Govoriti nam je pa še posebej besedo vsem Slovencem, ktere si želimo kot naročnike snujočega se narodnega štajerskega dnevnika. Opomnimo, da naročniki ne bodo imeli le dolžnosti in neprijetnosti plačevanja, ampak da je odje-manje in čitanje dnevnika za vsakega olikanega človeka dandanes nujna potreba in tudi velika korist.

Koliko tujih nemških listov danes Slovenci naročujejo, n. pr. „Tagespost“! Ti so seveda pisani v nam sovražnem nemškem duhu. Ali ni pa-

metnejše in za vsakega razumnika častnejše o svetovnih dogodkih črpati znanje iz lista, ki bode pisan v narodnem duhu? Ni pa dvoma, da bi štajerski Slovenci lahko ustvarili pogoj za slovenski dnevnik, ki bi bil za slovenski narod boljše urejevan nego nemški listi, četudi imajo bogate lastnike. Tržaški Slovenci, ki že dolga leta vzdržujejo svoj dnevnik „Edinost“ so nam najlepši vzgled in dokaz, da tudi mi gotovo zmoremo izdajanje dnevno izhajajočega časnika, če bode naše občinstvo imelo srce in razum na pravem mestu. Vsak premožnejši Slovenec bi si moral tudi pri nas šteti v čast in se s tem ponašati, da čita vsak dan sveža in zanesljiva poročila ne le o duševnem življenju lastnega naroda ampak tudi o gibanju širšega sveta.

Tudi vse naše gospodarstveno in kulturno življenje bode se z dobrim narodnim dnevnikom poživilo.

Samo ob sebi se razume, da našega občinstva, če bomo dnevnik izdajali, ne bomo obremenjevali tudi s stroški do sedaj izhajajočih celjskih listov, ampak bode se dosegel dogovor, vsled katerega bi izhajal potem v Celju le eden dnevnik, katerega ime se določi pravočasno, in izhajal bi povrh pod katerim si bodi imenom tedensko enkrat poljudno pisan list za širše sloje ljudstva.

S tako rešitvo časniškega vprašanja ne bodo odjemalci listov nasproti sedajnim denarnim žrtvam znatno obteženi, vendar bode se pa moglo ponuditi mnogo več vsakterniku posebej, na drugi strani bode pa naš narod kot tak gotovo imel od strogo narodnega dnevnika v najsevernejši slovenski deželi nepričakovane koristi, ne da bi obstoječa časniška podjetja te vrste škodo trpela.

Še enkrat torej pozivamo: Štajerski Slovenci, delujte nato, da si zagotovimo narodnopolitičen dnevnik v Celju, ki bi začel izhajati s prihodnjim novim letom. Prijavite „narodni založbi v Celju“ kar najprej mnogoštevilno, da se zavezete biti naročniki dnevnika.

LISTEK.

Mali apostol.

Slučica iz Trubarjevih časov. Spisal Kompoljski.

Neke poletne nedelje po službi božji je stopal suhljat deček bledikastega obraza in živih očih urnih korakov od fare proti rojstni vasi, ki je čepela ob vznožju gore. Pod pazduho je nesel precej debelo knjigo v okorni vezavi. Hodil je urno, da mu je zagorelo blede in upalo lice. Videlo se [mu je, da se mu mudi. Vendar je pa postal tuintam sredi pota, vzel knjigo izpód pazduhe, pogledal vanjo, preobrnil par debelih listov, prečital kak stavek natisnjen z nerodnimi črkami in kakor bi se nečesa domislil, jo je hitro zopet zaprl ter hitel naprej.

Vsi ljudje so bili že odšli naprej in večinoma so bili tačas že doma. Le tupatam se je videl še kak zapoznelec, ki se je bližal počasnih korakov, upognjenega trupla in z nizko sklonjeno glavo svojemu domu. Bog ve kaj ga je tako utrudilo, da ni pospešil koraka, da ni izravnal sklonjenega hrbta, da ni dvignil ponosno glave. Morda ga je zmučila nedolga pot, morda je upognila njegov hrbet starost ter mu še potisnila glavo med rameni. Ali je mogoče predolgo klečal zatopljen v molitev, da so mu odrevenele noge. Ali so ga pa potrle skrbi in težave, ki so takrat še vse drugače pritiskale na ubogega kmeta kakor pa danes.

No, pa ministrant Jurče, ki je hitel s knjigo pod pazduho proti domu, ni razmišljal o tem, ni videl zlatorumenega polja, ne ubožnih koč, ki so se tupatam stiskale ob vznožju gor in raztresene po prostorni ravnini v posamezne kupčke, kakor bi hotele prikriti očem veliko bedo in siromaštvo, ki so ga skrivale pod svojimi ubornimi strehami. Da, opazil ni niti ponosnega gradu tam sredi ravnine na majhnem griču, ki se je kopal v solčnih žarkih, da je kar jemalo očem pogled. Njega je je navdajala samo ena misel, samo eno čustvo je polnilo njegovo mlado in dobro srce. S seboj nosi knjigo, knjigo, ki je tiskana v domačem jeziku in kakoršne ni še nikdo videl izmed vseh faranov. Ta lepa misel in to prijetno čustvo sta ga tako prevzela, da je bil slep za vse drugo. Zopet se je vstavil med hitro hojo in zopet gledal v knjigo, da so mu žarele oči, da mu je plalo srce v nekem svetem strahu in radosti, ko je čital iz nje na pol glasno in so donele na njegovo uho sladke domače besede.

Gospod župnik ga je poklical po sveti maši k sebi v sobo. Tam ga je pogledal izprva nekam ostro in prodirajoče. Potem si je pa pogladil dolgo črno brado, kakor bi nekaj premišljal. In na obraz se mu je zopet vrnila ona milina in dobrohotnost, katera sta navadno dičila moža. Stopil je v drugo sobo in se takoj vrnil z novo knjigo v roki.

„Saj menda že znaš brati, Jurče?“

„Da, častivredni, črke že poznam in tudi brati bi menda že znal, ko bi imel kaj.“

„No, saj predlanskim si se dobro navadil pri meni.“

„Hvaležen sem Vam do smrti, častivredni gospod.“

„Je že dobro. — Na, tu imaš knjigo, ki je tiskana v našem slovenskem jeziku. Čitaj jo, da ne pozabiš branja. Beri pa tudi domačim glasno. Saj jim ne bode škodila božja beseda.“

Ministrant Jurče ni mogel verjeti lastnim ušesom. Še le, ko mu je župnik potisnil knjigo v roko, je videl, da je resnica. Hvaležno je poljubil gospodu roko in odšel z dragocenim zakladom, da iznenadi domače z veselo novico.

Po bliskovo se je razširila po vasi novica, da ima Korenov Jurče knjigo, tiskano knjigo, v kateri se tako bere, kakor vaščani govorijo.

Ženske so odpirale začudeno usta, moški pa so neverjetno zmajevali z glavami, češ, to ni mogoče. Vedeli so, da pozna Korenov fant tiste čačke, ki so pisane ali pa tiskane. Šaj se je ono leto navadil pri gospodu župniku, ki so ga imeli posebno radi. A, da bi imel knjigo, v kateri bi bila tiskana domača beseda, to se pa vendar ne more verjeti kar tako. O takih bukvah so slišali prvič.

Še tisto popoldne, takoj po kosilu, pa so zapirali drug za drugim svoje koče ter odhajali h Korenovim. Kmalu so bili skoro vsi vaščani na prostornem Korenovem vrtu. Pozabili so na vreme, na letino, pozabili na vse stiske in nadloge, ka-

Alfonz Liguorijeva morala — konfiscirana. Saksonsko državno pravdnštvo je konfisciralo knjižico „Svetega Alfonza Ligurijanskega moralna teologija“, ker so v knjižici citirani stavki iz prave Liguorijeve knjige, ki so navodila za spolno občevanje. Te stavke je smatralo drž. pravdnštvo za nečiste. Lep svetnik!

Podkupljivi sodniki. V Londonu na Angleškem je bilo po 21dnevni obravnavi obsojenih 10 okrajnih sodnikov zaradi podkupljivosti na večletne ječe in visoke denarne kazni.

Zopet požar na Ogrskem. Zopet sta zgoreli vasi Koam in Felső-Paty.

Za smeh in kratek čas.

Nesrečni zakon. — A: Zakaj ste vedno tako žalostni?

B: Kako naj ne bom? Imam mlado ženo, ki je vedno bolna.

A: O, to še ni najhujše. Jaz imam staro ženo, ki je vedno zdrava.

Iz oporoke. „Mojemu nečaku Francu, ki je komaj čakal moje smrti, sporočam iz svoje kleti steklenico ljutomerčana, da jo izpije na moje zdravje.“

Loterijske številke.

Trst, 12. avgusta 1908: 65, 75, 86, 19, 23.
Linc, „ „ „ 28, 60, 90, 65, 38.

Proda se

iz proste roke v Letušu, Savinska dolina, posestvo, obstoječo iz novozidane hiše ob cesti, z lepim sadnim vrtom, s pripadajočim gospodarskim poslopjem, 9 njiv, 3 travnikov in 2 lepo zrastenih gozdov. V kuhinjo je napeljan vodovod, zraven ceste je tudi dober kamnolom. Oddaljeno je četrt ure od kolodvora Rečica na Paki. Cena po dogovoru. Resni kupci naj se oglasio pri posestniku **Franc Goltniku** istotam. 445 3-2

Trgovina s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami, prodaja c. kr. šolskih knjig in igralnih kart
7 52-34

Zvezna trgovina

Celje, Rotovška ulica št. 2

priporoča

kancelijski, konceptni, pismeni, dokumentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

svinčniški peresa peresniški radirke
kamenčki tablice gobice črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih črtane z eno ali dvema kolonama, v papir, platno, gradl. ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin

za občinske urade krajne šolske svete, učiteljsvo, župnijske urade, okrajne zastope, učiteljske zastope, hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Časna zaloga šol. zvezkov in risank.

Papirnatte vreče vseh velikosti po originalnih tovarniških cenah

Štambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken) za urade in privatnike izvršujejo se v najkrajšem času.

Dopisnice umetne, pokrajinske in s svetilicami od najpreprostejše do najfinejše.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Zavitke za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potrebščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo izjemne cene.

Priznано dobro blago. Solidna in točna postrežba.

Priporočam svojo veliko zalogo
hmeljskih vreč
po najnižji ceni
A. Geiss v Žalcu.

Hiša naprodaj

nova, zidana, ob okrajni cesti pol ure peš od Ptuja s tri četrt orala zemlje. Prav primerno za penzioniste. — Več pove g. Dragotin Zupančič, posestnik v Ptuj. 424 3-3

Puške!

Lancaster K 26—, Robert-puške K 8-50, pištole K 1-50, revolverji K 5—. Poprave ceno. Ilustrirani ceniki franko.

F. Dušek, Opočno št. 80, Češko (ob drž. žel.)

Adolf Bursik

čevljar v Celju, Gledališka ulica št. 9

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. 52-33

Edino pristen je le z zeleno nuno

Thierryjevo centifolij-mazilo. Najmanjša pošiljatva 2 dozi K 3'60. Sklad. prosto. Povsod priznana kot najboljša domača sredstva zoper želočne bolečine, zgago (gorečico), krče, kašelj, zasliženje, vnetja, poškodbe, rane itd. Naslovite naročilo ali denarno pošiljatev na **A. THIERRY**, lekarna k angelju varuhu v Pregradi pri Rogatcu. Zaloge skoro v vseh lekarnah. 107 33—19

Sveto-trojiški vrelec!

Izvrstna slatina!

Čast mi je, p. n. občinstvu vljudno naznaniti, da pričnem, ker so vsa preddela izvršena, s prodajo. Tudi na c. kr. splošni preskuševalnici za živila v Gradcu je bil sveto-trojiški vrelec analiziran in kot dobra slatina preskušen.

Kot dietetična slatina se najtopleje priporoča.

Naročila prevzame

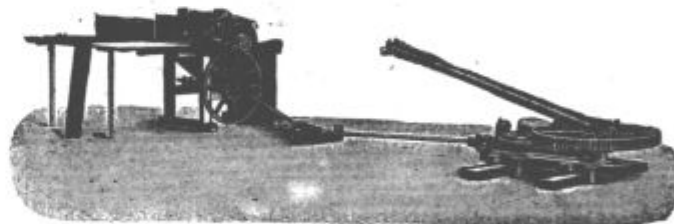
FRANC SCHÜTZ, Sv. Trojica v Slov. goricah.

Preprodajalci imajo visok popust.

113 —17

Zaradi pomanjkanja in draginje delavnih moči ima kmet dandanes

velike skrb

s pridelovanjem in potreba je misliti na nabavo dobrih poljedelskih strojev. Ker razni tuji agenti dostikrat našega kmeta opeharijo, zato je potreba previdnosti. Zanesljivo mlatilnice, čistilnice, geplje, slamoreznice in druge poljedelske stroje prodaja po jako nizkih cenah

Trgovina z železnino, MERKUR, P. Majdič, Celje

Ceniki zastoj!

Postrežba točna!